

KANAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut kanie.

Sł stp brak, Cn: kanąć, kapnąć s.v. kapam, Linde XVII – XVIII w.; poza tym XVII(z Cn) – XVIII w.: kapnąć s.v. kapać.

Kapnąć, spaść kroplami; guttatim fundere, (guttam) instillare, stillam demittere, stillare Cn [z czego]:

W przen: Błądziłem/ gdzie/ drog obłudności/ chćiały/ Bez światłá/ którym niebá ozdobione/ O íprawo/ z ktorey nic nád žal nie kánie. GrabowSet Ov.

Formacje współrdzenne cf KAPACĆ.

AL